HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

3 iunie 2010 *

În cauza C-569/08,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Oberster Gerichtshof (Austria), prin decizia din 18 noiembrie 2008, primită de Curte la 22 decembrie 2008, în procedura

Internetportal und Marketing GmbH

împotriva

Richard Schlicht,

* Limba de procedură: germana.

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul J. N. Cunha Rodrigues, președinte de cameră, doamna P. Lindh, domnii A. Rosas, A. Ó Caoimh și A. Arabadjiev (raportor), judecători,

avocat general: doamna V. Trstenjak,
grefier: domnul K. Malacek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 decembrie 2009,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Internetportal und Marketing GmbH, de T. Höhne și T. Bettinger, Rechtsanwälte,

— pentru domnul Schlicht, de J. Puhr, Rechtsanwältin,

— pentru guvernul ceh, de domnul M. Smolek, în calitate de agent,

— pentru guvernul italian, de doamna G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de doamna W. Ferrante, avvocato dello Stato,

— pentru Comisia Europeană, de domnul H. Krämer, în calitate de agent,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 10 februarie 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 874/2004 al Comisiei din 28 aprilie 2004 de stabilire a normelor de politică publică privind punerea în aplicare și funcțiile domeniului de nivel superior „.eu” și a principiilor de înregistrare (JO L 162, p. 40, Ediție specială, 13/vol. 45, p. 71).

2 Aceste întrebări au fost adresate în cadrul unui litigiu între Internetportal und Marketing GmbH, societate care exploatează site-uri internet și comercializează produse pe internet și care este titulara mărcii suedeze &R&E&I&F&E&N&, pe de o parte, și domnul Schlicht, titularul mărcii Benelux Reifen, pe de altă parte, având ca obiect numele de domeniu „www.reifen.eu”.

Cadrul juridic

3 Potrivit articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 733/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 aprilie 2002 privind punerea în aplicare a domeniului de nivel 1 „.eu" (JO L 113, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 240), acest regulament conține normele generale de punere în aplicare a domeniului de nivel superior „.eu", inclusiv desemnarea unui registru, și stabilește cadrul general de politică în care va funcționa acest registru.

4 Potrivit considerentului (16) al acestui regulament, „[a]doptarea unei politici publice de abordare a înregistrării speculative și abuzive a numelor de domenii trebuie să garanteze că deținătorii de drepturi anterioare recunoscute sau stabilite de dreptul intern și[/sau] comunitar și organismele publice vor beneficia de o perioadă determinată (perioadă «sunrise») pe durata căreia înregistrarea numelor lor de domenii este rezervată exclusiv acestor deținători […] și organismelor publice".

5 Potrivit articolului 5 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, „Comisia adoptă norme [care includ printre altele] politica publică privind înregistrarea speculativă și abuzivă a numelor de domenii, inclusiv posibilitatea înregistrării numelor de domenii pe etape, asigurând deținătorilor de drepturi anterioare recunoscute sau stabilite prin dreptul intern și comunitar, precum și organismelor publice posibilitățile corespunzătoare de a-și înregistra numele".

6 În temeiul acestei dispoziții, Comisia a adoptat Regulamentul nr. 874/2004.

7 Considerentul (12) al acestui regulament are următorul cuprins:

„Pentru a proteja drepturile anterioare recunoscute de Comunitate sau de legislația internă, trebuie instituită o procedură de înregistrare pe etape. Înregistrarea pe etape trebuie să se producă în două etape, pentru a garanta că titularii de drepturi anterioare au ocaziile adecvate de a înregistra numele pentru care dețin drepturi anterioare. Registrul trebuie să garanteze că validarea drepturilor este realizată de agenți de validare desemnați. Pe baza dovezilor prezentate de solicitanți, agenții de validare trebuie să evalueze dreptul revendicat pentru un anumit nume. În continuare, alocarea numelui trebuie să se facă pe baza principiului «primul venit, primul servit» în cazul în care există doi sau mai mulți solicitanți pentru un nume de domeniu, fiecare având un drept anterior."

8 Articolul 10 din același regulament, intitulat „Părțile eligibile și numele pe care acestea le pot înregistra", prevede:

„(1) Titularii de drepturi anterioare recunoscute sau instituite prin legislația internă și/sau comunitară și organismele publice pot solicita nume de domenii într-o perioadă de înregistrare pe etape care precede înregistrarea generală a domeniului «.eu».

«Drepturile anterioare» includ, *inter alia*, mărci înregistrate naționale și comunitare, indicații geografice ale denumirii de origine și, în măsura în care sunt protejate de legislația internă din țările unde sunt deținute: mărci neînregistrate, denumiri comerciale, identificatori de întreprinderi, nume de societăți comerciale, nume de familie și titluri distincte ale unor opere literare și artistice protejate.

[…]

(2) Înregistrarea pe baza unui drept anterior constă în înregistrarea numelui complet pentru care există dreptul anterior, așa cum este înscris în documentația care atestă existența dreptului în cauză.

[…]”

9 Articolul 11 din regulamentul menționat, intitulat „Caractere speciale”, prevede:

„[…]

În cazurile în care un nume pentru care sunt revendicate drepturi anterioare conține caractere speciale, spații sau semne de punctuație, acestea se elimină în întregime din numele de domeniu corespondent, fiind înlocuite [a se citi «se înlocuiesc»] cu liniuțe sau, atunci când este posibil, cu o versiune rescrisă [cu caractere normale] a numelui.

Caracterele speciale și semnele de punctuație menționate în paragraful al doilea includ:

~ @ # $ % ^ & * ( ) + = < > { } [ ] | \ / : ; , . ?

[…]”

10 Articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 874/2004 prevede că perioada de înregistrare pe etape durează patru luni, înregistrarea generală a numelor de domenii neputând începe decât după încheierea perioadei de înregistrare pe etape.

11 Aceeași dispoziție prevede că înregistrarea pe etape cuprinde două părți de câte două luni fiecare. În cursul primei părți, pot fi solicitate ca nume de domenii numai mărcile înregistrate naționale sau comunitare, indicațiile geografice, precum și numele și acronimele organismelor publice.

12 În cursul celei de a doua părți a înregistrării pe etape, pot fi solicitate ca nume de domenii numele care pot fi înregistrate în prima parte, precum și cele bazate pe orice alte drepturi anterioare.

13 Articolul 21 din Regulamentul nr. 874/2004, intitulat „Înregistrările speculative sau abuzive", are următorul cuprins:

„(1) Un nume de domeniu înregistrat este revocat, folosind o procedură extrajudiciară sau judiciară corespunzătoare, în cazul în care numele în cauză este identic sau asemănător până la a genera confuzii cu un nume pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară, cum ar fi drepturile menționate la articolul 10 alineatul (1) și care:

(a) a fost înregistrat de un titular care nu avea drepturi sau un interes legitim față de nume sau

(b) a fost înregistrat sau este folosit cu rea-credință.

[…]

(3) Reaua-credință în sensul alineatului (1) litera (b) poate fi demonstrată în următoarele cazuri:

(a) împrejurările arată că numele domeniului a fost înregistrat sau dobândit cu scopul principal de a-l vinde, închiria sau transfera în alt mod titularului unui nume pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară sau unei autorități publice sau

(b) numele de domeniu a fost înregistrat pentru a împiedica titularul unui nume pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară sau un organism public să reflecte numele într-un nume de domeniu corespunzător, cu condiția ca:

(i) un astfel de comportament să poată fi demonstrat sau

(ii) numele de domeniu să nu fi fost folosit în mod semnificativ timp de doi ani de la înregistrare sau

(iii) în împrejurările în care, în momentul inițierii procedurii SAL, titularul unui nume de domeniu pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară sau titularul unui nume de domeniu al unui organism public și-a declarat intenția de a folosi numele domeniului într-un mod semnificativ, dar nu procedează astfel timp de șase luni de la data inițierii procedurii SAL;

(c) numele de domeniu a fost înregistrat cu scopul principal de a afecta activitățile profesionale ale unui concurent sau

(d) numele de domeniu a fost folosit în mod intenționat pentru a atrage utilizatorii de internet, în scopuri comerciale, către site-ul web al titularului unui nume de domeniu sau către altă locație on-line, prin crearea unei asemănări sau confuzii cu un nume pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară sau un nume de organism public, asemănarea fiind determinată de sursa, afilierea sau sprijinirea site-ului web sau locația pe un site web a unui produs sau serviciu sau locația titularului unui nume de domeniu sau

(e) numele de domeniu înregistrat este un nume personal pentru care nu există nicio legătură demonstrabilă între titularul numelui de domeniu și numele de domeniu înregistrat.

[…]"

14 Articolul 22 din Regulamentul nr. 874/2004, intitulat „Procedura de soluționare alternativă a litigiilor ", prevede:

„(1) Procedura de soluționare alternativă a litigiilor poate fi inițiată de orice parte în cazul în care:

(a) înregistrarea este speculativă sau abuzivă în sensul articolului 21 sau

(b) o decizie adoptată de registru este în conflict cu prezentul regulament sau cu Regulamentul (CE) nr. 733/2002.

[…]

(11) În cazul unei proceduri împotriva titularului unui nume de domeniu, comisia de soluționare alternativă a litigiului decide dacă numele domeniului respectiv urmează să fie revocat, în cazul în care descoperă că înregistrarea este abuzivă sau speculativă în sensul articolului 21. Numele de domeniu se transferă reclamantului, în cazul în care acesta îl solicită și în cazul în care reclamantul îndeplinește criteriile de eligibilitate generale stabilite la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 733/2002.

În cazul unei proceduri împotriva registrului, comisia de soluționare alternativă a litigiului decide dacă o decizie adoptată de registru este în conflict cu prezentul regulament sau cu Regulamentul (CE) nr. 733/2002. Comisia de soluționare alternativă a litigiului decide dacă decizia urmează să fie anulată și, în anumite cazuri, poate hotărî dacă numele de domeniu urmează să fie transferat, revocat sau atribuit, cu condiția respectării, atunci când este cazul, a criteriilor generale de eligibilitate stabilite de articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 733/2002.

[…]

(13) Rezultatele soluționării alternative a litigiului sunt obligatorii pentru părți și pentru registru, cu excepția cazului în care se introduce o acțiune în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării către părți a rezultatului acestei proceduri."

15 Prin Decizia din 21 mai 2003 (JO L 128, p. 29), în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 733/2002, Comisia a desemnat asociația fără scop lucrativ „European Registry for Internet Domains" (denumită în continuare „EURid"), cu sediul în Bruxelles, drept registru al domeniului de nivel superior „.eu", însărcinată cu organizarea, gestionarea și administrarea acestui domeniu.

16 EURid a încredințat competența în materie de soluționare alternativă a litigiilor, prevăzută la articolul 22 din Regulamentul nr. 874/2004, Tribunalului de Arbitraj de pe lângă Camera Economică a Republicii Cehe și Camera Agrară a Republicii Cehe (denumit în continuare „Tribunalul de Arbitraj").

Acțiunea principală și întrebările preliminare

17 Reclamanta din acțiunea principală, societate pe acțiuni cu sediul în Salzburg (Austria), exploatează site-uri internet și comercializează produse pe internet. Pentru a putea înregistra domenii în cadrul primei părți a procedurii de înregistrare pe etape prevăzute de Regulamentul nr. 874/2004, aceasta a solicitat cu succes la registrul suedez al mărcilor înregistrarea ca mărci a 33 de denumiri generice, utilizând de fiecare dată caracterul special „&" înainte și după fiecare literă. Astfel, aceasta a introdus la 11 august 2005 o cerere de înregistrare a mărcii verbale &R&E&I&F&E&N& în clasa 9 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat (denumit în continuare „Aranjamentul de la Nisa"), corespunzând descrierii „centuri de securitate". La 25 noiembrie 2005, această marcă a fost înregistrată sub numărul 376729.

18 Reiese totuși din dosar că reclamanta din acțiunea principală nu a avut niciodată intenția să utilizeze această marcă pentru centuri de siguranță.

19 Ulterior, numele de domeniu „www.reifen.eu” a fost înregistrat de reclamanta din acțiunea principală în cadrul primei etape din procedura de înregistrare pe etape pe baza mărcii sale suedeze &R&E&I&F&E&N&, eliminând din aceasta caracterul special „&”, în temeiul uneia dintre regulile de transcriere menționate la articolul 11 din Regulamentul nr. 874/2004.

20 Potrivit elementelor de fapt constatate și care figurează în decizia de trimitere, prin înregistrarea numelui de domeniu „www.reifen.eu”, termenul „Reifen” având sensul de „pneuri” în limba germană, reclamanta din acțiunea principală are ca obiectiv să exploateze un site internet pentru comerțul de pneuri, însă aceasta nu a adoptat încă măsuri pregătitoare semnificative pentru realizarea acestui site, având în vedere procedura judiciară pendinte în prezent în fața instanței de trimitere și procedura de soluționare alternativă care a precedat-o.

21 Mai reiese din decizia de trimitere că, la momentul înregistrării domeniului în cauză în acțiunea principală, pârâta din acțiunea principală nu era cunoscută de reclamanta din acțiunea principală.

22 În plus, rezultă din aceasta că reclamanta din acțiunea principală a introdus cereri de înregistrare pentru 180 de nume de domeniu compuse din denumiri generice.

23 Pârâta din acțiunea principală este titulara mărcii verbale Reifen, înregistrată la 28 noiembrie 2005 la Oficiul pentru Mărci Benelux pentru clasele 3 și 35 în sensul Aranjamentului de la Nisa, corespunzând descrierilor următoare: „înălbitori pentru spălare; produse de curățat și în special produse pentru curățarea ferestrelor ce conțin nanoparticule" și, respectiv, „servicii de asistență la comercializarea acestor produse de curățare". Pârâta din acțiunea principală a mai solicitat, la 10 noiembrie 2005, înregistrarea mărcii verbale comunitare Reifen pentru aceleași clase. Prin această marcă, a cărei vocabulă este inspirată, potrivit dosarului, din primele trei litere ale cuvintelor din limba germană „Reinigung" (curățare) și „Fenster" (fereastră), pârâta înțelege să comercializeze în toată Europa produse de curățat pentru suprafețe superioare vitrate. Dezvoltarea acestor produse a fost încredințată întreprinderii Bergolin GmbH & Co KG. La 10 octombrie 2006, era disponibil un eșantion din soluția de curățare I (Reifen A).

24 Pârâta din acțiunea principală s-a opus înregistrării de către reclamanta din acțiunea principală a numelui de domeniu „www.reifen.eu" în fața Tribunalului de Arbitraj. Prin decizia din 24 iulie 2006 (cauza 00910), Tribunalul de Arbitraj a dat câștig de cauză cererii acesteia și a retras reclamantei din acțiunea principală numele de domeniu respectiv pentru a-l transfera pârâtei din acțiunea principală. În această decizie, Tribunalul de Arbitraj a considerat că nu trebuie eliminat caracterul „&" conținut într-o marcă, ci acesta trebuie exprimat prin caractere normale. Potrivit acestui tribunal, reclamanta din acțiunea principală a dorit în mod vădit să eludeze regula privind transcrierea, prevăzută la articolul 11 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 874/2004, într-o serie de cereri de înregistrare a unor nume de domenii. În consecință, aceasta ar fi fost de rea-credință în momentul introducerii cererii de înregistrare a numelui de domeniu în cauză în acțiunea principală.

25 Reclamanta din acțiunea principală a contestat această decizie, formulând o acțiune în justiție în conformitate cu articolul 22 alineatul (13) din Regulamentul nr. 874/2004. Întrucât aceasta a fost declarată nefondată în primă instanță și întrucât apelul a fost respins, reclamanta din acțiunea principală a formulat recurs în fața instanței de trimitere.

26 Apreciind că soluționarea litigiului depinde de interpretarea dreptului Uniunii și în special a articolului 21 din Regulamentul nr. 874/2004, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 21 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 874/2004 trebuie interpretat în sensul că, potrivit acestei dispoziții, există un drept inclusiv:

a) în cazul în care o marcă a fost înregistrată cu unicul scop de a se putea solicita, în prima parte a procedurii de înregistrare pe etape, înregistrarea unui nume de domeniu care corespunde unei denumiri generice – preluate din limba germană –, fără intenția de a utiliza marca menționată pentru produse sau servicii?

b) în cazul în care marca pe baza căreia a fost înregistrat [numele de domeniu] și care corespunde unei denumiri generice – preluate din limba germană – se îndepărtează de numele de domeniu în măsura în care conține caractere speciale ce au fost eliminate din numele de domeniu, deși ar fi putut fi exprimate prin caractere normale, iar eliminarea acestora are drept efect faptul că numele de domeniu se poate distinge de marcă fără a se crea un risc de confuzie?

2) Articolul 21 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 874/2004 trebuie interpretat în sensul că interesul legitim există numai în cazurile prevăzute la articolul 21 alineatul (2) literele (a)-(c)?

3) [În cazul unui răspuns negativ, e]xistă un interes legitim, în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 874/2004, și în cazul în care titularul numelui de domeniu care corespunde unei denumiri generice – preluate din limba germană – intenționează să îl utilizeze pentru un site internet tematic?

[…]

4) [În cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a treia întrebare, a]rticolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 874/2004 trebuie interpretat în sensul că numai împrejurările enumerate la literele (a)-(e) ale acestei dispoziții se pot afla la originea relei-credințe, în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 874/2004?

[…]

5) [În cazul unui răspuns negativ, s]e poate de asemenea considera că există reacredință, în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 874/2004, în cazul în care numele de domeniu a fost înregistrat în prima parte a procedurii de înregistrare pe etape pe baza unei mărci ce corespunde unei denumiri generice – preluate din limba germană –, marcă pe care titularul numelui de domeniu a dobândit-o cu unicul scop de a putea solicita înregistrarea numelui de domeniu în prima parte a procedurii de înregistrare pe etape și de a devansa astfel alte persoane interesate și, prin urmare, în orice caz, și pe titularii de drepturi asupra mărcii?"

Cu privire la întrebările preliminare

Observație preliminară

27 Reclamanta din acțiunea principală susține de la bun început că nu i se pot imputa eventuale greșeli comise de registru cu privire la înregistrarea numelui de domeniu în cauză în acțiunea principală. Astfel de greșeli ar fi trebuit invocate în cadrul unei proceduri îndreptate împotriva registrului în temeiul articolului 22 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 874/2004, iar nu în cadrul unei proceduri îndreptate împotriva titularului numelui de domeniu vizat.

28 Deși instanța de trimitere nu a adresat o întrebare în acest sens, este de competența Curții, în cadrul procedurii de cooperare între instanțele naționale și Curte instituite prin articolul 267 TFUE și în măsura în care teza reclamantei din acțiunea principală influențează soluționarea acțiunii principale, să ofere acestei instanțe un răspuns util care să îi permită să soluționeze litigiul cu care este sesizată (a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 17 iunie 1999, Piaggio, C-295/97, Rec., p. I-3735, punctul 25).

29 În această privință, trebuie arătat că articolul 22 alineatul (11) primul și al doilea paragraf din Regulamentul nr. 874/2004 permite oricărei părți să inițieze o procedură de soluționare alternativă a litigiilor fie împotriva unui titular al unui nume de domeniu atunci când înregistrarea este speculativă sau abuzivă, fie împotriva registrului atunci când una dintre deciziile acestuia este contrară Regulamentelor nr. 733/2002 sau nr. 874/2004. Întrucât acțiunea principală, care a fost inițiată în conformitate cu dispozițiile articolului 22 din Regulamentul nr. 874/2004, are ca obiect o înregistrare pretins speculativă sau abuzivă, procedura a putut fi inițiată în mod legitim împotriva titularului numelui de domeniu.

30 În această privință, teza reclamantei din acțiunea principală este, așadar, lipsită de fundament.

Cu privire la a patra întrebare

31 Prin intermediul celei de a patra întrebări, care trebuie analizată în primul rând, instanța de trimitere dorește în esență să știe dacă împrejurările care permit întemeierea relei-credințe sunt enumerate în mod exhaustiv la articolul 21 alineatul (3) literele (a)-(e) din Regulamentul nr. 874/2004.

32 Trebuie observat, mai întâi, că există o anumită diferență între diversele versiuni lingvistice ale articolului 21 alineatul (3) din Regulamentul nr. 874/2004. Astfel, versiunea germană a acestei dispoziții are următorul conținut: „Bösgläubigkeit im Sinne von Absatz 1 Buchstabe b) liegt vor, wenn […]". Modul în care este redactată această frază, care se traduce literal prin „Reaua-credință în sensul alineatului 1 litera (b) există atunci când […]", ar putea sugera că ipotezele relei-credințe menționate la articolul 21 alineatul (1) litera (b) din acest regulament sunt limitate la cazurile prevăzute în mod expres la acest alineat (3).

33 Totuși, dispoziția în cauză nu poate fi examinată numai în versiunea în limba germană, întrucât dispozițiile dreptului Uniunii trebuie interpretate și aplicate în mod uniform, în lumina versiunilor existente în toate limbile Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 decembrie 2005, Jyske Finans, C-280/04, Rec., p. I-10683, punctul 31, și Hotărârea din 3 aprilie 2008, Endendijk, C-187/07, Rep., p. I-2115, punctul 22).

34 Or, din celelalte versiuni lingvistice decât cea germană ale articolului 21 alineatul (3) din Regulamentul nr. 874/2004 reiese că enumerarea, în cadrul acestei dispoziții, a unor împrejurări care constituie rea-credință este doar cu titlu de exemplu. Astfel,

versiunea în limba franceză a acestei dispoziții este redactată după cum urmează: „La mauvaise foi au sens du paragraphe 1, point b), [dudit article] peut être démontrée quand […]”. Ideea exprimată prin verbul „pouvoir” se regăsește și în celelalte versiuni lingvistice, *inter alia* în limba engleză („may”), în limba italiană („può”), în limba spaniolă („podrá”), în limba poloneză („można”), în limba portugheză („pode”), în limba olandeză („kan”), precum și în limba bulgară („може”).

35 În această privință, trebuie amintit că, în conformitate cu o jurisprudență constantă, necesitatea unei aplicări și, prin urmare, a unei interpretări uniforme a unui act comunitar exclude posibilitatea ca acesta să fie privit în mod izolat în una dintre versiunile sale, impunând ca acesta să fie interpretat atât în funcție de voința reală a autorului, cât și în funcție de scopul urmărit de acesta din urmă, în special în lumina tuturor versiunilor lingvistice existente (a se vedea în special Hotărârea din 12 noiembrie 1969, Stauder, 29/69, Rec., p. 419, punctul 3, Hotărârea din 22 octombrie 2009, Zurita García și Choque Cabrera, C-261/08 și C-348/08, Rep., p. I-10143, punctul 54, precum și Hotărârea din 28 ianuarie 2010, Eulitz, C-473/08, Rep., p. I-907, punctul 22).

36 Pe de altă parte, trebuie subliniat în această privință că Regulamentul nr. 733/2002 vizează în special adoptarea unei politici de interes general în materie de înregistrare speculativă și abuzivă a numelor de domenii, care ar trebui să garanteze respectarea drepturilor anterioare recunoscute sau instituite de dreptul național și/sau de dreptul Uniunii. Această politică de interes general este în special aplicată prin articolul 21 din Regulamentul nr. 874/2004, care prevede, în esență, revocarea unui nume de domeniu înregistrat în mod abuziv sau speculativ.

37 Or, obiectivul de a împiedica astfel înregistrările speculative sau abuzive de nume de domenii, care, prin însăși natura lor, pot fi caracterizate de diverse elemente de fapt și de drept, ar fi compromis dacă reaua-credință în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 874/2004 nu ar putea fi demonstrată decât prin împrejurările enumerate în mod limitativ la articolul 21 alineatul (3) literele (a)-(e).

38 În sfârșit, rezultă din considerentul (16) al Regulamentului nr. 874/2004 că registrul trebuie să țină seama de bunele practici internaționale din domeniu și în special de recomandările Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI), pentru a evita, pe cât posibil, înregistrările speculative sau abuzive. Or, astfel cum susține Comisia, reiese în mod clar din raportul final al OMPI din 30 aprilie 1999 privind consultările având ca obiect numele de domenii de internet, în special din alineatul (2) din Recomandarea nr. 171 privind noțiunea „rea-credință", că lista cu împrejurările care constituie rea-credință, care, pe de altă parte, corespunde în mare parte listei de la articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul nr. 874/2004, nu este exhaustivă.

39 Așadar, trebuie să se răspundă la a patra întrebare că articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul nr. 874/2004 trebuie interpretat în sensul că reaua-credință poate fi demonstrată prin alte împrejurări decât cele enumerate la literele (a)-(e) ale acestei dispoziții.

Cu privire la a cincea întrebare

40 Prin intermediul celei de a cincea întrebări, care trebuie examinată în al doilea rând, instanța de trimitere solicită Curții, în esență, să interpreteze noțiunea de rea-credință în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 874/2004.

41 În temeiul acestei dispoziții, când un nume de domeniu înregistrat este identic sau poate fi confundat cu un nume cu privire la care există un drept recunoscut sau instituit de dreptul național și/sau de dreptul Uniunii, acest nume de domeniu este revocat dacă a fost înregistrat sau a fost utilizat cu rea-credință.

42 Or, reaua-credință trebuie apreciată în mod global, ținând seama de toți factorii pertinenți din cauză (a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 11 iunie 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, Rep., p. I-4893, punctul 37).

43 În ceea ce privește mai concret elementele care caracterizează un comportament precum cel al reclamantei din acțiunea principală, având în vedere elementele de fapt din decizia de trimitere, trebuie făcute următoarele precizări.

44 În primul rând, trebuie examinate condițiile în care a fost înregistrată marca verbală &R&E&I&F&E&N&.

45 În această privință, trebuie să se ia în considerare, în primul rând, intenția reclamantei din acțiunea principală la momentul depunerii cererii de înregistrare a acestei mărci, ca element subiectiv care trebuie stabilit prin trimitere la circumstanțele obiective ale speței (a se vedea în acest sens Hotărârea Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, citată anterior, punctele 41 și 42).

46 Faptul de a solicita înregistrarea unei mărci fără intenția de a o utiliza ca atare, ci numai în scopul de a obține ulterior, în temeiul dreptului la această marcă, înregistrarea unui nume de domeniu de nivel superior „.eu” în cursul primei părți a înregistrării pe etape prevăzute de Regulamentul nr. 874/2004 poate, în anumite împrejurări, să caracterizeze un comportament de rea-credință în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din acest regulament.

47 În speță, reiese din decizia de trimitere că reclamanta, deși a înregistrat marca verbală &R&E&I&F&E&N& în Suedia pentru centuri de securitate, intenționa în realitate să exploateze un site internet dedicat comerțului de pneuri a cărui înregistrare o avea în vedere.

48 În consecință, potrivit constatărilor efectuate de instanța de trimitere și după cum admite însăși reclamanta din acțiunea principală, aceasta din urmă nu avea nicio intenție să utilizeze marca astfel înregistrată pentru produsele vizate de această înregistrare.

49 În al doilea rând, prezentarea mărcii în cauză poate fi de asemenea pertinentă pentru aprecierea existenței unui comportament de rea-credință în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 874/2004 (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, citată anterior, punctul 50).

50 În această privință, instanța de trimitere arată că, făcându-se abstracție de caracterele speciale care înconjoară fiecare literă, marca verbală &R&E&I&F&E&N& corespunde unei denumiri generice în limba germană, și anume „Reifen" („pneuri"). Trebuie observat în plus că, din punct de vedere semantic și vizual, această marcă se caracterizează printr-o prezentare neobișnuită și lingvistic irațională. Astfel, caracterul special „&" care a fost inserat înainte și după fiecare literă este, pentru acest motiv, lipsit de orice valoare semantică. O astfel de prezentare poate, așadar, sugera că acest caracter special nu a fost introdus decât în scopul de a camufla termenul generic ce se ascunde în spatele mărcii respective.

51 În al treilea rând, și caracterul repetitiv al unui comportament poate fi luat în considerare pentru a aprecia dacă acesta constituie sau nu constituie rea-credință în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 874/2004. În această privință, instanța de trimitere arată că reclamanta din acțiunea principală a înregistrat în Suedia, în total, 33 de mărci care corespund unor denumiri generice în limba germană, utilizând de fiecare dată caracterul special „&" înainte și după toate literele care figurează în cadrul semnelor a căror înregistrare a fost solicitată.

52 În al patrulea rând, cronologia evenimentelor poate de asemenea să constituie un element pertinent de apreciere. În speță, împrejurarea că reclamanta din acțiunea principală nu a înregistrat marca verbală &R&E&I&F&E&N& decât cu puțin timp înainte de începerea primei părți a înregistrării pe etape a numelor de domeniu de nivel superior „.eu" merită în egală măsură o atenție deosebită în scopul aprecierii existenței unei eventuale rele-credințe. În această privință, reiese din decizia de trimitere că, la 11 august 2005, reclamanta din acțiunea principală a solicitat autorității suedeze competente înregistrarea mărcii respective, cererea fiind admisă de aceste autorități la 25 noiembrie 2005, în timp ce EURid anunțase că înregistrarea numelor de domeniu de nivel superior „.eu" urma să înceapă la 7 decembrie 2005.

53 În acest context, deși este adevărat că marca verbală suedeză &R&E&I&F&E&N& rămâne valabilă atât timp cât nu a făcut obiectul unei declarații de decădere sau de nulitate, condițiile în care această marcă a fost înregistrată pot caracteriza un comportament de rea-credință în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 874/2004.

54 În ceea ce privește, în al doilea rând, condițiile în care a fost înregistrat numele de domeniu „www.reifen.eu", trebuie arătat, mai întâi, că utilizarea abuzivă a unui caracter special sau a unui semn de punctuație în numele pentru care a fost invocat un drept, potrivit regulilor de transcriere prevăzute la articolul 11 din Regulamentul nr. 874/2004, poate constitui un factor pertinent pentru a aprecia existența unui comportament de rea-credință din partea unui titular al unui nume de domeniu.

55 Al doilea paragraf al articolului respectiv prevede că, atunci când un nume pentru care sunt invocate drepturi anterioare conține caractere speciale, precum caracterul „&", acestea „se elimină în întregime din numele de domeniu corespondent, fiind înlocuite [a se citi «se înlocuiesc»] cu liniuțe sau, atunci când este posibil, cu o versiune rescrisă [cu caractere normale] a numelui". Or, din decizia de trimitere rezultă că, întemeindu-se pe această primă posibilitate, reclamanta a putut obține eliminarea tuturor caracterelor „&" din marca sa verbală &R&E&I&F&E&N& și, astfel, a putut să înregistreze numele de domeniu „www.reifen.eu".

56 În această privință, teza Comisiei potrivit căreia cele trei reguli de transcriere prevăzute la articolul 11 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 874/2004 ar trebui ierarhizate nu poate fi reținută. Potrivit acestei instituții, caracterele speciale care au o valoare semantică ar trebui exprimate prin caractere normale, cele care au o funcție de separare ar trebui înlocuite cu liniuțe și numai cele care nu au nici valoare semantică, nici funcție de separare ar trebui eliminate.

57 Totuși, astfel cum arată reclamanta din acțiunea principală și guvernul ceh, modul de redactare a articolului 11 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 874/2004 nu permite să se conchidă în sensul existenței unei ierarhii între aceste trei reguli de transcriere.

58 Faptul că această dispoziție prevede că „atunci când este posibil" caracterele speciale trebuie exprimate prin caractere normale nu produce efecte în această privință. Astfel, această expresie nu trebuie interpretată în sensul că stabilește o ierarhie între diferitele posibilități de transcriere, ci în sensul că vizează imposibilitatea de a exprima prin caractere normale anumite caractere speciale.

59 În plus, teza Comisiei ar avea drept consecință, în cazul înregistrărilor speculative sau abuzive, să favorizeze utilizarea caracterelor speciale a căror eliminare ar rămâne posibilă, în timp ce, în cazul înregistrărilor de bună-credință, solicitanții nu ar putea face o alegere în ceea ce privește transcrierea caracterelor speciale, astfel încât aceștia ar putea fi puși în situația în care li se impune un nume de domeniu de nivel superior „.eu" care nu corespunde, din punctul lor de vedere, numelui pentru care au invocat un drept anterior.

60 Trebuie subliniat în această privință că reiese din articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 874/2004 că înregistrarea unui nume de domeniu de nivel superior „.eu" pe baza unui drept anterior constă în înregistrarea numelui complet pentru care există dreptul anterior, astfel cum este înscris în documentația care atestă existența acestui drept.

61 Întrucât anumite caractere speciale care pot apărea într-un nume pentru care există un drept anterior nu pot totuși figura într-un nume de domeniu din cauza unor constrângeri de ordin tehnic, legiuitorul a prevăzut, la articolul 11 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 874/2004, reguli de transcriere a unor astfel de caractere speciale.

62 Reiese astfel din coroborarea articolului 10 alineatul (2) și a articolului 11 din Regulamentul nr. 874/2004 că aplicarea regulilor de transcriere prevăzute la articolul 11 al doilea paragraf este condiționată de obiectivul de a garanta identitatea sau cea mai apropiată concordanță între numele de domeniu a cărui înregistrare este solicitată și numele pentru care se invocă un drept anterior.

63 Prezența caracterelor speciale în numele pentru care se invocă un drept anterior, precum și alegerea efectuată de solicitant cu privire la cele trei reguli de transcriere a unor astfel de caractere prevăzute la articolul 11 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 874/2004, și anume eliminarea, înlocuirea cu o liniuță sau exprimarea prin caractere normale, pot indica astfel existența unui comportament de rea-credință în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din acest regulament, în special în cazul în care numele de domeniu a cărui înregistrare este solicitată nu este în concordanță cu numele pentru care se invocă un drept anterior.

64 În această privință, după cum rezultă din decizia de trimitere, caracterele speciale inserate în mod irațional din punct de vedere lingvistic în numele pentru care a fost invocat un drept anterior au fost eliminate din numele de domeniu a cărui înregistrare a fost solicitată, nefiind înlocuite cu o liniuță sau exprimate cu caractere normale, astfel încât concordanța dintre numele de domeniu respectiv și numele care face obiectul unui drept anterior este compromisă.

65 În al doilea rând, trebuie amintit că, pentru a garanta titularilor unor drepturi anterioare posibilități convenabile de a înregistra numele cu privire la care dețin drepturi, Regulamentul nr. 874/2004 a instituit, după cum rezultă din considerentul (2) al acestuia, o procedură de înregistrare pe etape.

66 În temeiul articolului 12 din regulamentul respectiv, această procedură cuprinde două etape. În cursul primei etape, pot face obiectul unei cereri de înregistrare ca nume de domenii numai mărcile înregistrate naționale sau comunitare, indicațiile geografice, precum și numele și acronimele organismelor publice. A doua etapă privește numele care pot fi înregistrate în cursul primei etape, precum și numele asociate tuturor celorlalte drepturi anterioare.

67 În consecință, deschiderea generalizată a înregistrării numelor de domeniu de nivel superior „.eu" nu trebuia să înceapă decât după încheierea perioadei prevăzute pentru înregistrarea pe etape.

68 Rezultă, așadar, că un nume de domeniu precum cel în cauză în acțiunea principală, care corespunde unei denumiri generice dorite ca atare, nu a putut fi înregistrat în cursul primei părți a înregistrării pe etape decât datorită artificiului constând într-o marcă creată și înregistrată în acest scop.

69 Astfel, în lipsa înregistrării unei mărci verbale, reclamanta din acțiunea principală ar fi trebuit să aștepte deschiderea generalizată a înregistrării numelor de domenii de nivel superior „.eu” pentru a putea formula cererea, riscând astfel, precum orice altă persoană interesată de același nume de domeniu, să fie devansat, conform principiului „primul venit, primul servit”, de o altă cerere de înregistrare introdusă înaintea cererii sale.

70 Astfel, un comportament care vizează în mod vădit să eludeze procedura de înregistrare pe etape instituită de Regulamentul nr. 874/2004 trebuie luat în considerare la aprecierea unui comportament de rea-credință în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat.

71 În al treilea rând, faptul de a introduce un număr mare de cereri de înregistrare pentru nume de domenii care corespund unor denumiri generice poate fi de asemenea un indiciu pertinent pentru aprecierea existenței unui comportament de rea-credință în lumina obiectivului Regulamentului nr. 874/2004, care constă în prevenirea sau în evitarea înregistrărilor și a utilizărilor speculative sau abuzive a numelor de domeniu. În această privință, reiese din decizia de trimitere că reclamanta din acțiunea principală a introdus 180 de cereri de această natură.

72 În schimb, împrejurarea, menționată în decizia de trimitere, că pârâta din acțiunea principală nu era cunoscută de reclamanta din acțiunea principală în momentul înregistrării numelui de domeniu în cauză în acțiunea principală este lipsită de relevanță.

73 Reclamanta din acțiunea principală susține în această privință că acțiunea principală are ca obiect înregistrarea unui nume de domeniu care constă într-un termen generic, ceea ce nu ar putea în niciun caz să aducă atingere drepturilor terților, dat fiind că nimeni nu dispune de drepturi exclusive asupra expresiilor generice. Comportamentele speculative sau abuzive pe care cazurile de rea-credință enumerate la articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul nr. 874/2004 urmăresc să le combată ar fi, așadar, excluse

prin definiție în cazurile de înregistrare a unor nume de domenii care constau în termeni generici. În consecință, reclamanta din acțiunea principală nu ar fi acționat cu rea-credință în sensul articolului 21 alineatul (3).

74 Această teză este greșită pentru două motive. Pe de o parte, este întemeiată pe premisa, respinsă la punctele 31-39 din prezenta hotărâre, potrivit căreia enumerarea cazurilor de rea-credință care figurează la articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul nr. 874/2004 ar avea un caracter exhaustiv. Pe de altă parte, nu ia în considerare faptul că pot exista în mod legitim drepturi anterioare privind expresii generice. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții, dreptul Uniunii și în special articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c) din Prima Directivă a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92) nu se opun înregistrării într-un stat membru, ca marcă națională, a unei vocabule preluate din limba unui alt stat membru în care aceasta este lipsită de caracter distinctiv sau este descriptivă în ceea ce privește produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea, cu excepția cazului în care persoanele interesate din statul membru în care se solicită înregistrarea sunt în măsură să identifice semnificația acestei vocabule (Hotărârea din 9 martie 2006, Matratzen Concord, C-421/04, Rec., p. I-2303, punctele 26 și 32, precum și dispozitivul).

75 Așadar, întrucât nu poate fi exclusă existența unor drepturi anterioare privind un nume care corespunde unei denumiri generice, adoptarea unui comportament precum cel al reclamantei din acțiunea principală riscă să aducă atingere titularilor unor astfel de drepturi.

76 În plus, adoptarea unui comportament precum cel descris la punctul 70 din prezenta hotărâre arată că se încearcă să se obțină un avantaj necuvenit în detrimentul oricărei alte persoane interesate de același nume de domeniu care nu deține un drept anterior pe care să îl invoce și care trebuie, așadar, să aștepte deschiderea generalizată a înregistrării numelor de domenii de nivel superior „.eu” pentru a putea introduce o cerere de înregistrare.

77 Prin urmare, trebuie să se răspundă la a cincea întrebare că, pentru a aprecia dacă există un comportament de rea-credință, în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 874/2004 coroborat cu alineatul (3) al aceluiași articol, instanța națională trebuie să ia în considerare toți factorii pertinenți specifici speței, în special condițiile în care a fost obținută înregistrarea mărcii și cele în care a fost înregistrat numele de domeniu de nivel superior „.eu”.

În ceea ce privește condițiile în care a fost obținută înregistrarea mărcii, instanța națională trebuie să ia în considerare în special:

— intenția de a nu utiliza marca pe piața pentru care a fost solicitată protecția;

— modul de prezentare a mărcii;

— înregistrarea unui număr mare de alte mărci care corespund unor denumiri generice și

— înregistrarea mărcii cu puțin timp înainte de începerea înregistrării pe etape a numelor de domeniu de nivel superior „.eu”.

În ceea ce privește condițiile în care a fost înregistrat numele de domeniu de nivel superior „.eu", instanța națională trebuie să ia în considerare în special:

— utilizarea abuzivă a caracterelor speciale sau a semnelor de punctuație, în sensul articolului 11 din Regulamentul nr. 874/2004, în scopul aplicării regulilor de transcriere prevăzute la acest articol;

— înregistrarea în cursul primei părți a înregistrării pe etape prevăzute de acest regulament în temeiul unei mărci dobândite în împrejurări precum cele din acțiunea principală și

— introducerea unui număr mare de cereri de înregistrare de nume de domeniu care corespund unor denumiri generice.

Cu privire la prima, la a doua și la a treia întrebare

78 Având în vedere răspunsurile aduse la a patra și la a cincea întrebare preliminară, precum și împrejurările din acțiunea principală, nu este necesar să se răspundă la primele trei întrebări.

Cu privire la cheltuielile de judecată

79 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

1) Articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 874/2004 al Comisiei din 28 aprilie 2004 de stabilire a normelor de politică publică privind punerea în aplicare și funcțiile domeniului de nivel superior „.eu" și a principiilor de înregistrare trebuie interpretat în sensul că reaua-credință poate fi demonstrată prin alte împrejurări decât cele enumerate la literele (a)-(e) ale acestei dispoziții.

2) Pentru a aprecia dacă există un comportament de rea-credință, în sensul articolului 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 874/2004 coroborat cu alineatul (3) al aceluiași articol, instanța națională trebuie să ia în considerare toți factorii pertinenți specifici speței, în special condițiile în care a fost obținută înregistrarea mărcii și cele în care a fost înregistrat numele de domeniu de nivel superior „.eu".

În ceea ce privește condițiile în care a fost obținută înregistrarea mărcii, instanța națională trebuie să ia în considerare în special:

— intenția de a nu utiliza marca pe piața pentru care a fost solicitată protecția;

— **modul de prezentare a mărcii;**

— **înregistrarea unui număr mare de alte mărci care corespund unor denumiri generice și**

— **înregistrarea mărcii cu puțin timp înainte de începerea înregistrării pe etape a numelor de domeniu de nivel superior „.eu”.**

În ceea ce privește condițiile în care a fost înregistrat numele de domeniu de nivel superior „.eu”, instanța națională trebuie să ia în considerare în special:

— **utilizarea abuzivă a caracterelor speciale sau a semnelor de punctuație, în sensul articolului 11 din Regulamentul nr. 874/2004, în scopul aplicării regulilor de transcriere prevăzute la acest articol;**

— **înregistrarea în cursul primei părți a înregistrării pe etape prevăzute de acest regulament în temeiul unei mărci dobândite în împrejurări precum cele din acțiunea principală și**

— **introducerea unui număr mare de cereri de înregistrare de nume de domeniu care corespund unor denumiri generice.**

Semnături